

Dancing with the Bald Soprano – redefining arts education / Dansând cu Cântăreața cheală – redefinirea educației artistice

Nicoleta-Cristina DEMIAN

Singing and Musical Performing Arts Department of Cluj-Napoca National Academy of Music, Romania / Departamentul de Canto și Arte Spectacolului Muzical al Academiei Naționale de Muzică „Gheorghe Dima” Cluj-Napoca, România demian.nicoleta@yahoo.com

Diana Drăgan-CHIRILĂ

University of Art and Design in Cluj, Department of Photo-Video-Computer image processing / Universitatea de Artă și Design, Cluj, Departamentul Foto-Video-Procesare computerizată a imaginii

diana.chirila@uad.ro

Ulla LEVENS

Former Member of Carl von Ossietzky University of Oldenburg, Germany / Cadru didactic pensionar al Universității „Carl von Ossietzky”, Oldenburg, Germania

ursula.levens@uni-oldenburg.de

ABSTRACT

The Bald Soprano by Eugene Ionesco is a classic example of the Theatre of the Absurd, which explores the absurdity of human existence through nonsensical dialogue, disjointed narrative, and surreal imagery. Transforming this play into a multimedia dance performance is an experiment that intends to re-imagine it by incorporating contemporary stage vision and contemporary music to update the play's commentary on modern society. This perspective involved reimagining the characters as dancers, and incorporating visual techniques, complemented by an optimally balanced soundtrack. Dancing with the Bald Soprano required a collaborative effort between choreographer, visual artists, musicians and student performers to create a visually stunning and immersive experience that brings the play to life in a new and exciting way. Stressing the relation of interdependence between dance, music and video techniques, through our multimedia dance performance, Dancing with the Bald Soprano, our goal is to redefine the art education for our students.

Keywords

New dance perspective, multimedia performance, sound design, digital collaboration, art education.

INTRODUCTION

Dance, music, and video techniques are interconnected art forms that can greatly enhance the learning experience in art education. These art forms are interdependent on each other, meaning that they rely on each other to create a more compelling and engaging artistic expression.

In dance, music is an essential component. It sets the tone and rhythm of the dance, and dancers rely heavily on the music to guide their movements. Music also plays a role in conveying the emotions and storylines behind a dance performance.

In turn, dance can enhance the experience of music by providing a visual interpretation of the music's rhythm and melody.

Video techniques can also enhance both dance and music by providing a visual element that can complement and enhance the performance. Video can be used to create visual effects that enhance the overall artistic expression of the performance, and it can also be used to capture and share the performance with a wider audience.

REZUMAT

Cântăreața cheală de Eugen Ionesco este un exemplu clasic al teatrului absurd, care explorează absurditatea existenței umane prin dialoguri fără sens, narațiuni dezarticulate și imagini suprarealiste. Transformarea acestei piese într-un spectacol coregrafic multimedia este un experiment care intenționează să o reimagineze prin integrarea unei viziuni scenice contemporane și a muzicii contemporane pentru a actualiza comentariile piesei asupra societății moderne. Această perspectivă a implicat reimaginarea personajelor ca dansatori și includerea unor tehnici vizuale, completate de o coloană sonoră optim echilibrată. Dansând cu cântăreața cheală a necesitat un efort de colaborare între coregraf, artiști vizuali, muzicieni și studenții interpreți pentru a crea o experiență vizuală uimitoare și captivantă, care să aducă piesa la viață într-un mod nou și incitant. Evidențind interdependența dintre dans, muzică și tehnicile vizuale, prin spectacolul coregrafic multimedia Dansând cu Cântăreața cheală, scopul nostru este acela de a redefini educația artistică pentru studenții noștri.

Cuvinte cheie

Perspectivă coregrafică inedită, spectacol multimedia, sound design, colaborare digitală, educație artistică.

INTRODUCERE

Dansul, muzica și tehnica video sunt forme artistice interconectate ce pot îmbunătăți experiența învățării în educația artistică. Interdependența acestor arte se referă la faptul că se bazează una pe cealaltă pentru a crea o expresie artistică cu impact asupra publicului.

În arta dansului, muzica este o componentă esențială, care îi structurează nuanțele și ritmul, dansatorii își ordonează mișcărilor în funcție de muzică. De asemenea, muzica joacă un rol important în transmiterea emoțiilor și a „poveștii” unui spectacol coregrafic.

În schimb, dansul poate amplifica experiența auditivă oferind o interpretare vizuală a ritmului și melodiei, vizualizând muzica.

Tehnicile video pot intensifica mesajul dansului și al muzicii deopotrivă, prin adăugarea unui element vizual complementar, sporind spectaculozitatea reprezentației. Tehnicile video pot fi utilizate pentru crearea unor efecte vizuale ce vor contribui la intensificarea expresiei artistice a unui spectacol și, de asemenea, cu ajutorul lor

In art education, these interdependent art forms can be integrated into a multidisciplinary performance that emphasizes the relationship between dance, music, and video techniques. Stressing the relation of interdependence between dance, music and video techniques, through our multimedia dance performance, *Dancing with the Bald Soprano*, our goal is to redefine the art education for our students. By incorporating all three art forms into the learning experience, students would develop a deeper appreciation for each individual art form and learn how they can work together to create a more compelling artistic expression.

ADAPTING THE SCRIPT

The Bald Soprano is a play that consists of a series of absurd and disconnected conversations between characters. To adapt it into a dance performance, the script needed to be reworked to include more physical action and movement sequences. This involved reimagining the characters as dancers, and incorporating dance into the dialogue.

The play was originally set in a bourgeois living room in the 1950s. I wanted to set it in a dance studio. This would create a fresh context for the play's absurdist themes to unfold. While the play is typically performed in a naturalistic style, as a choreographer, I intended to experiment with technology, transforming it into a multimedia performance. Digital interference can add a new dimension to a stage performance (Banu, 2011), and during the years, I learned that it is important to use it thoughtfully and in a way that enhances rather than distracts from the dancers' movements.

My vision of this multimedia dance performance – *Dancing with the Bald Soprano* – emphasizes the importance of experimentation, individuality, and subjectivity. It seeks to challenge traditional notions of performance and the relationship between performer and audience. I decided to keep Ionesco's characters and, by the digital / visual technique of roscope we will create a virtual 'Bald Soprano' who will be a witness of all the absurd actions. To discover the imaginary partner represented by the video projection, and to get acquainted with the new scenography concept, could be a challenge for the performers, and also for the choreographer, in order to discover a common flow of projected image and dance.

This vision could emphasize the absurdity of the play and add an extra layer of meaning. Transforming the stage into a space in which new means of expression are digitally explored, my intention is to highlight the absurdity of the choreographic dichotomy of the two dance languages, of *classical ballet* vocabulary and of *contemporary dance* movements.

The danced actions are expressively enhanced by the music which is a mix of the chamber-opera *The Bald Soprano* by Dan Voiculescu and contemporary music composed and played by Ursula Levens, former docent at the University of Oldenburg, and Tim Pforner, teacher for percussion at the music school of Oldenburg.

se poate înregistra și transmite spectacolul către un public mai larg.

În educația artistică, forme diverse ale acestor arte interdependente pot fi integrate într-un spectacol multidisciplinar care să ilustreze relația dansului cu muzica și tehnicile video.

Evidențiind interdependența dintre dans, muzică și tehnicile vizuale, prin spectacolul coregrafic multimedia *Dansând cu Cântăreața cheală*, scopul nostru este acela de a redefini educația artistică pentru studenții noștri. Integrând toate aceste forme artistice în experiențe de învățare, studenții vor aprecia mai profund individualitatea fiecărei arte și vor învăța cum să conlucreze pentru a crea o expresie artistică cât mai captivantă.

ADAPTAREA SCENARIULUI

Cântăreața cheală este o piesă de teatru care prezintă o serie de conversații absurde și lipsite de sens între personaje. Pentru a o transforma într-un spectacol coregrafic, am adaptat scenariul pentru a include mai multe acțiuni fizice și secvențe de mișcare. Acest lucru a implicat reimaginarea personajelor ca dansatori și încorporarea dansului în dialog.

Inițial, acțiunea piesei a fost plasată într-o sufragerie burgheză din anii 1950. Intenția mea a fost să o plasez într-un studio de dans. Acest lucru va crea un context nou pentru desfășurarea temelor absurde ale piesei. De obicei, această piesă este interpretată într-un stil naturalist; în calitate de coregraf, am intenționat să experimentez cu tehnologia, transformând-o într-un spectacol multimedia. Interferențele digitale pot adăuga o nouă dimensiune unei reprezentări scenice (Banu, 2011), iar pe parcursul anilor am învățat că este important să le utilizez cu atenție și într-un mod care să pună în valoare mișcările dansatorilor, nu să distragă atenția publicului de la ele.

Viziunea mea asupra acestui spectacol coregrafic multimedia – *Dansând cu Cântăreața cheală* – subliniază importanța experimentării, a individualității și a subiectivității. Am dorit să pun în discuție concepțiile tradiționaliste despre spectacolul coregrafic și relația dintre interpret și public. Am decis să păstrez personajele lui Ionesco și, prin tehnica digitală/vizuală a roscopiei, vom crea o „Cântăreață cheală” virtuală, care va fi martora tuturor acțiunilor absurde. Descoperirea partenerului imaginar reprezentat de proiecția video și familiarizarea cu noul concept scenografic ar putea fi o provocare pentru interpreți, dar și pentru coregraf, în a descoperi un flux comun al imaginii proiectate și al dansului.

Această viziune ar putea accentua absurditatea piesei și i-ar putea adăuga o semnificație aparte. Transformând scena într-un spațiu în care sunt explorate digital noi mijloace de expresie, intenția mea este de a sublinia absurditatea dihotomiei coregrafice a celor două limbaje de dans, a vocabularului de *balet clasic* și a mișcărilor de *dans contemporan*.

Acțiunile dansate sunt puse în valoare în mod expresiv de muzică, o coloană sonoră alcătuită din fragmente din opera de cameră *Cântăreața cheală* de Dan Voiculescu și muzică contemporană compusă și interpretată de Ursula Levens, fost profesor la Universitatea din Oldenburg, și Tim Pforner, profesor de percuție la școala de muzică din Oldenburg.

By using of a mix of opera and contemporary music in dance composition for *Dancing with the Bald Soprano* I intend to create a dynamic and interesting performance that blends different dance styles and genres.

Voiculescu's chamber-opera music is characterized by emotional intensity, and use of classical instruments. Contemporary music, on the other hand, features experimental sounds, popular music influences, and a more experimental approach to composition.

By combining these two genres, I create a unique sound that adds depth and complexity to my choreographic work. The contrasting styles would create tension and drama, and they can be used to highlight different moods or emotions.

In terms of dance composition, the use of opera and contemporary music do inspire me different movements and choreographic choices. Opera music, with its arias and dramatic crescendos, inspired larger, more expansive movements, while contemporary music triggered a more grounded, rhythmic approach.

This fusion of different artistic styles and genres could reflect better the absurd situations in our performance, and can result in a powerful, memorable performance. "In the current age, it has to be acknowledged that every musical genre exists depending on other genres, and that each way of making and enjoying music depends on other ways" (Tessarolo, 2022).

Video techniques, created by a team coordinated by Diana Drăgan-Chirilă, will induce an emotional charge to the stage image. "The video technique can diversify, modify or improve the perception of the gesture, influencing the viewer's perception, appealing to the imaginary" (Demian and Drăgan-Chirilă, 2022).

CREATING THE CHOREOGRAPHY

Once the script has been adapted, choreography can be created to bring the characters and dialogue to life through movement. The choreography should be expressive and dynamic, incorporating the specific styles and techniques of classical ballet and of contemporary dance.

The characters in Ionesco's play are deliberately clichéd and stereotypical. I re-imagined them as more complex, three-dimensional characters with their own backstories and motivations. This would add depth and nuance to the play's commentary on human behavior concerning dance language and philosophy.

The play touches on themes of alienation and the breakdown of communication, which are still relevant today. Contemporary issues, such as social status of a professional dancer or cultural politics of opera houses are updating the play's commentary on modern society, mainly in the field of dance.

Re-imagining *The Bald Soprano* and transforming it into a multimedia dance performance requires a willingness to experiment with the play's form. The way to approach it was indeed an interesting and creative endeavor. It combines various artistic elements that outline the theme of the absurd lack of communication between the supporters of classical ballet and those of contemporary dance.

Prin utilizarea în compoziția coregrafică a piesei *Dansând cu Cântăreța cheală* a unui amestec de operă și muzică contemporană, intenționez să creez un spectacol dinamic și interesant care să îmbine diferite stiluri și genuri de dans.

Muzica de operă de cameră a lui Voiculescu se caracterizează prin intensitate emoțională și utilizarea instrumentelor clasice. Muzica contemporană, pe de altă parte, prezintă sunete experimentale, influențe de muzică populară și o abordare mai experimentală a compoziției.

Combinând aceste două genuri, am creat o coloană sonoră unică, care adaugă profunzime și complexitate muncii mele de creație coregrafică. Stilurile contrastante vor crea tensiune și dramatism și vor fi folosite pentru a evidenția diferite stări sau emoții.

În ceea ce privește compoziția coregrafică, utilizarea muzicii de operă și a muzicii contemporane îmi inspiră diferite mișcări și concepte coregrafice. Muzica de operă, cu arii și *crescendo*-uri dramatice, mi-a inspirat mișcări mai largi, mai expansive, în timp ce muzica contemporană a declanșat o abordare mai telurică, mai ritmată a mișcării coregrafice.

Această fuziune a diferitelor stiluri și genuri artistice ar putea reflecta mai bine situațiile absurde din spectacolul nostru și poate avea ca rezultat un spectacol memorabil. „În epoca actuală, trebuie să recunoaștem că fiecare gen muzical există în funcție de alte genuri și că fiecare mod de a face și de a te bucura de muzică depinde de alte moduri” (Tessarolo, 2022).

Tehnicile video, create de o echipă coordonată de Diana Drăgan-Chirilă, vor induce o încărcătură emoțională imaginii scenice. „Tehnica video poate diversifica, modifica sau îmbunătăți percepția gestului, influențând percepția spectatorului, făcând apel la imaginar” (Demian și Drăgan-Chirilă, 2022).

CREAREA COREGRAFIEI

Odată ce scenariul a fost adaptat, se poate crea o coregrafie pentru a da viață personajelor și dialogului, prin mișcare. Coregrafia trebuie să fie expresivă și dinamică, încorporând stilurile și tehnicile specifice baletului clasic și dansului contemporan.

Personajele din piesa lui Ionesco sunt în mod deliberat clișeice și stereotipice. Le-am reimaginat ca personaje mai complexe, tridimensionale, cu propriile povești și motivații. Acest lucru ar adăuga profunzime piesei și o critică mai nuanțată asupra comportamentul uman în ceea ce privește limbajul și filosofia dansului.

Piesa abordează teme legate de alienare și de lipsa comunicării, care sunt relevante și astăzi. Probleme contemporane, cum ar fi statutul social al unui dansator profesionist sau politica culturală a teatrelor de operă, actualizează critica societății moderne, în principal din domeniul dansului.

Re-imaginarea piesei *Cântăreța cheală* și transformarea ei într-un spectacol coregrafic multimedia ne impune disponibilitatea de a experimenta cu forma piesei. Modul de abordare a fost, într-adevăr, un efort interesant și creativ. Aceasta combină diverse elemente artistice care conturează tema absurdității lipsei de comunicare între susținătorii baletului clasic și cei ai dansului contemporan.

Digital technology has opened up exciting new possibilities for me as a choreographer to explore and expand my creative horizon. Over the years, together with my student dancers, we have experimented various ways to use digital technology in dance creation. Analyzing the process of creating choreography, I found out some recurrent ways that digital technology has influenced my dance creations.

The process of creating the multimedia dance performance *Dancing with the Bald Soprano* had to take into account the diverse video techniques which allowed dancers to explore new dimensions of space and movement.

3D models of the dancers and their movements

Motion capture technology will be used to capture and record the movements of dancers. This data will then be used to create digital animations. Furthermore, the 3D models of the dancers and their movements could be manipulated in various ways to create unique and innovative dance pieces. Once the 3D model of the dancer and their movements is created, it can be used by the choreographer for a variety of purposes, such as creating new relationships between dancer and his / her projection, analyzing the biomechanics of dance movements, and enabling dancers to explore new ways of expressing themselves and engaging with the audience. (Demian, 2018).

Interact with the projected images and videos

Video projection will be used to create immersive environments for our dance performance. Dancers will interact with the projected images or videos, creating a visual backdrop that complements the choreography and enhances the audience's experience. The dancers can interact with the projections in a variety of ways, including dancing around them, mimicking their movements, or even physically touching them.

One of the benefits of using projected images or videos in dance performances is that it allows for a greater range of visual effects and can create an immersive experience for the audience. It also allows for a greater level of creativity and experimentation in the choreography, as the dancers can use the projections as a source of inspiration for their movements. (Strauss and Nadel, 2012)

However, incorporating projected images or videos into a dance performance can also pose some challenges. The technical aspects of projection, such as the size and placement of the projection screen, the brightness and contrast of the images, and the synchronization of the projections with the music and choreography, must be carefully considered to ensure a successful performance.

From our past experiments, dancer interaction with projected images or videos is a dynamic and innovative technique that can add a unique visual dimension to a contemporary dance performance.

Video techniques have had a significant impact on how dancers perceive and interact with space. In the lines below there are some conclusions drawn from direct experience of our past performances, some important

Tehnologia digitală mi-a deschis noi posibilități interesante de explorare și de extindere a propriului orizont creativ de coregraf. De-a lungul anilor, împreună cu studenții dansatori, am experimentat diverse moduri de a folosi tehnologia digitală în creația coregrafică. Analizând procesul de creare a coregrafiei, am descoperit câteva moduri recurente în care tehnologia digitală mi-a influențat creațiile.

Procesul de creare a spectacolului coregrafic multimedia *Dansând cu Cântăreața cheală* a trebuit să țină cont de diverse tehnici video care au permis dansatorilor să exploreze noi dimensiuni ale spațiului și mișcării.

Modele 3D ale dansatorilor și ale mișcărilor lor

Tehnologia de captare a mișcărilor va fi utilizată pentru a capta și înregistra mișcările dansatorilor. Aceste date vor fi apoi folosite pentru a crea animații digitale. În plus, modelele 3D ale dansatorilor și mișcările acestora ar putea fi manipulate în diverse moduri pentru a crea coregrafii unice și inovatoare. Odată creat, modelul 3D al dansatorului și al mișcărilor sale poate fi folosit de coregraf în diverse scopuri, cum ar fi crearea de noi relații între dansator și proiecția sa, analiza biomecanică a mișcărilor de dans, și poate permite dansatorilor să exploreze noi modalități de a se exprima și de a interacționa cu publicul (Demian, 2018).

Interacțiunea cu imaginile și videoclipurile proiectate

Proiecțiile video vor fi folosite pentru a crea medii immersive pentru spectacolul nostru coregrafic. Dansatorii vor interacționa cu imaginile sau videoclipurile proiectate, creând un fundal vizual care să completeze coregrafia și să îmbunătățească experiența publicului. Dansatorii pot interacționa cu proiecțiile într-o varietate de moduri, inclusiv dansând în jurul lor, imitându-le mișcările sau chiar atingându-le fizic.

Unul dintre avantajele utilizării imaginilor proiectate sau a videoclipurilor în spectacolele coregrafice este aceea că permite o gamă mai largă de efecte vizuale și poate crea o experiență captivantă pentru public. De asemenea, permite un nivel mai mare de creativitate și experimentare în coregrafie, astfel dansatorii pot folosi proiecțiile ca sursă de inspirație pentru mișcările lor (Strauss și Nadel, 2012).

Cu toate acestea, încorporarea imaginilor proiectate sau a videoclipurilor într-un spectacol coregrafic poate reprezenta, de asemenea, o provocare. Aspectele tehnice ale proiecției, cum ar fi dimensiunea și amplasarea ecranului de proiecție, luminozitatea și contrastul imaginilor, precum și sincronizarea proiecțiilor cu muzica și coregrafia, trebuie să fie manipulate cu atenție pentru a asigura succesul spectacolului.

Din experiențele noastre anterioare, interacțiunea dansatorilor cu imaginile sau videoclipurile proiectate este o tehnică dinamică și inovatoare, care poate adăuga o dimensiune vizuală unică unui spectacol de dans contemporan.

Tehnicile video au avut un impact semnificativ asupra modului în care dansatorii percep și interacționează cu spațiul. În rândurile de mai jos se regăsesc câteva concluzii revelatoare din experiența directă a spectacolelor noastre din trecut, câteva moduri

ways in which video techniques have changed the perception of space for dancers.

- *Perspective:* Video techniques allow for a change in perspective that is not possible in live performance. By manipulating camera angles, dancers can be seen from different viewpoints, which can alter the perception of space and give the audience a different perspective on the performance.
- *Repetition and analysis:* With video techniques, dancers can watch and analyze their performances, allowing them to identify areas for improvement and make adjustments to their movements. This process can help dancers to better understand the space they are working in and how their movements relate to it.
- *Time and movement:* Video techniques also allow for the manipulation of time and movement. Slow motion, freeze frames, and other effects can be used to highlight specific movements or to create a sense of suspension in space. This can help dancers to better understand the timing and flow of their movements.
- *Collaboration:* Video techniques have also opened up new opportunities for collaboration between dancers and video artists. Through the use of projection mapping and other techniques, dancers can interact with digital environments that respond to their movements. This can create a new sense of space.

Overall, video techniques have allowed dancers to explore new dimensions of space, movement, and collaboration that were not possible before the digital era (Forsythe, 1999).

Digital collaboration

The creation of a multidisciplinary show has an impact on multiple perception on both the creators: music composer / choreographer / visual designer / dancers and also on the audience. The show awakens multiple senses and lets the imagination expand. And with the ability to imagine we can explore new ways to create, to see, to understand art in its different manifestation: music, movement / performance, visual.

The progression of science is universal, it enhances and defines the human experience, the way we express and share our ideas, our vision, our stories. Thus, a more intimate communication, collaboration and connection arise between the different art forms and their perception.

Digital technology also makes it easier for the choreographers and the dancers to collaborate with other artists and musicians, regardless of their physical location. Video conferencing, online rehearsing, and transferring visual and acoustic digital material are every day realities of our time. The advantages of a collaboration over national borders has been experienced by us in the DISDANCE projects, which we successfully completed in 2020 and 2021 (Demian, 2021).

Starting this type of collaboration in our new project, the choreographer, the visual artist, and the musicians work together to create a multifaceted vision of the performance *Dancing with the Bald Soprano*. We share ideas, sketches, and drafts, and develop the music, the choreography, and the visual elements of the performance in exchange with each other.

importante în care tehnicile video au schimbat percepția spațiului pentru dansatori.

- *Perspectiva:* Tehnicile video permit o schimbare de perspectivă care nu este posibilă în cazul unei reprezentării live. Prin manipularea unghiurilor de filmare, dansatorii pot fi văzuți în diferite poziții, ceea ce poate modifica percepția spațiului și poate oferi publicului o perspectivă diferită asupra spectacolului.
- *Repetiția și analiza:* Cu ajutorul tehnicilor video, dansatorii își pot urmări și analiza interpretarea, ceea ce le permite să identifice locurile unde pot corecta și să facă ajustările de mișcare necesare. Acest proces îi poate ajuta pe dansatori să înțeleagă mai bine spațiul în care lucrează și modul în care execuția lor se raportează la acesta.
- *Timp și mișcare:* Tehnicile video permit, de asemenea, manipularea timpului și a mișcării. Redarea cu încetinitorul, stop-cadru și alte efecte pot fi folosite pentru a evidenția anumite mișcări specifice sau pentru a crea un sentiment de suspendare în spațiu. Acest lucru îi poate ajuta pe dansatori să înțeleagă mai bine sincronizarea și fluxul mișcărilor lor.
- *Colaborarea:* Tehnicile video au deschis, de asemenea, noi oportunități de colaborare între dansatori și artiștii video. Prin utilizarea proiecțiilor și a altor tehnici, dansatorii pot interacționa cu medii digitale care răspund la mișcările lor. Acest lucru poate crea un nou sens al spațiului.

În general, tehnicile video au permis dansatorilor să exploreze noi dimensiuni ale spațiului, mișcării și colaborării care nu erau posibile înainte de era digitală (Forsythe, 1999).

Colaborare digitală

Crearea unui spectacol multidisciplinar are un impact de percepție multiplă atât asupra creatorilor: compozitor / coregraf / designer vizual / dansatori, cât și asupra publicului. Spectacolul influențează multiple simțuri și lasă imaginația să se desfășoare. Și, cu abilitatea de a imagina, putem explora noi moduri de a crea, de a vedea, de a înțelege arta în diferitele sale manifestări: muzică, mișcare / dans, artă vizuală.

Progresul științei este universal, îmbunătățește și definește experiența umană, modul în care ne exprimăm și împărtășim ideile, viziunea și poveștile noastre. Astfel, apare o comunicare, o colaborare și o conexiune mai intimă între diferitele forme de artă și percepția acestora.

Tehnologia digitală facilitează, de asemenea, colaborarea coregrafilor și a dansatorilor cu alți artiști și muzicieni, indiferent de locul unde se află. Video-conferințele, repetițiile online și transferul de materiale digitale vizuale și acustice sunt realități cotidiene ale timpului nostru. Avantajele unei colaborări dincolo de granițele naționale le-am experimentat în proiectele *DISDANCE*, pe care le-am realizat cu succes în 2020 și 2021 (Demian, 2021).

Pornind această colaborare, în noul nostru proiect, coregraful, artistul vizual și muzicienii lucrează împreună pentru a crea o viziune multiplă și diversă a spectacolului *Dansând cu Cântăreața cheală*. Împărtășim idei, concepte și schițe, dezvoltăm muzica, coregrafia și elementele vizuale ale spectacolului prin schimburi reciproce.

The digital collaboration process allows all involved artists to experiment simultaneously with different ideas and approaches in their locations. The possibility to share and review our work in progress easily leads to a meaningful and coherent artistic result.

Working together, even if remotely, digital collaboration between choreographer, visual artists, and musicians is a powerful tool for creating innovative and dynamic performances that integrate multiple artistic disciplines. It allows us to work together in new and exciting ways, and to push the boundaries of our mediums.

THE MUSIC AND THE SOUND DESIGN

The music and sound design were carefully selected to complement the choreography and enhance the audience's experience. This involved creating a soundtrack that incorporates a mix of arias from original chamber-opera and contemporary music, even using sound effects to create a more immersive experience.

The soundtrack of the performance incorporates a mix of arias from the original chamber-opera by Dan Voiculescu and contemporary music played by Ulla Levens and Tim Pfortner.

Designing the contemporary music concept

The duo Levens-Pfortner in Oldenburg / Germany is specialized in experimental improvisation. In January 2023 Nicoleta Demian invited both musicians to collaborate in her new performance project about the drama *La cantatrice chauve* of Eugène Ionesco. Nicoleta Demian wants us to design a contemporary music part for the performance, that means to create a musical form and a music concept as well as to play the soundings. We decided that I (Ulla Levens) will work on the concept and the composing and Tim and I will do the instrumental playing and recording together. Fig. 1a and 1b show us playing.



Figure 1a. Tim Pfortner plays the theremin, 5.11.2022, Photo Theo Stenert



Figure 1b. Ulla Levens plays the berimbau, 5.11.2022, Photo Theo Stenert

Procesul de colaborare digitală permite tuturor artiștilor implicați să experimenteze simultan cu diferite idei și abordări indiferent de locul unde se află. Posibilitatea de a împărtăși și de a ne revizui munca în curs de desfășurare va conduce cu siguranță la un rezultat artistic semnificativ și coerent.

Lucrând împreună, chiar și de la distanță, colaborarea digitală între coregraf, artiștii vizuali și muzicieni creează cadrul necesar pentru a concepe spectacole inovatoare și dinamice, care integrează mai multe discipline artistice. Ne permite să lucrăm împreună în moduri noi și interesante, depășind astfel limitele mediului familiar.

MUZICA ȘI SOUND DESIGN-UL

Muzica și design-ul de sunet au fost selectate cu atenție pentru a completa coregrafia și a spori experiența publicului. Acest lucru a implicat crearea unei coloane sonore, care include un amestec de arii din opera de cameră originală și muzică contemporană, utilizând chiar și efecte sonore pentru a crea o experiență mai realistă.

Coloana sonoră a spectacolului este realizată printr-un mixaj de arii din opera de cameră originală a lui Dan Voiculescu și muzică contemporană interpretată de Ulla Levens și Tim Pfortner.

Proiectarea conceptului de muzică contemporană

Duo-ul Levens-Pfortner din Oldenburg / Germania este specializat în improvizație experimentală. În ianuarie 2023, Nicoleta Demian i-a invitat pe cei doi muzicieni să colaboreze la noul său proiect de spectacol despre drama *La cantatrice chauve* de Eugen Ionesco. Nicoleta Demian a dorit ca noi să concepem o parte de muzică contemporană pentru spectacol, adică să creăm o formă muzicală și un concept muzical, precum și să interpretăm sonorizările. Am decis ca eu (Ulla Levens) să lucrez la concept și la compoziție, iar Tim și cu mine să interpretăm partea instrumentală, pe care înregistrat-o. Figurile 1a și 1b ne arată cântând.



Figura 1a. Tim Pfortner cântând la theremin, 5.11.2022, Foto Theo Stenert



Figura 1b. Ulla Levens cântând la berimbau, 5.11.2022, Foto Theo Stenert

For me it is the first time that I create music to a theatre of the absurd. So first I read the German translation of the opus to get an impression of the whole drama, its characters and its message(s). Also I informed myself about the writer's intention and his way of creating the text. Nicoleta Demian explained her concept of choreography and sent me the audio recording of the opera of Dan Voiculescu, to which I listened carefully. After I studied the characters, the Clock included, I got the basic idea: to contrast the musical style of the opera (classical chamber orchestra with solo vocalists) with sound or music, which on the one hand characterizes every character, and which on the other hand is concise and memorable. I chose adequate instruments and composed one pattern for every character, also for the Bald Soprano and the Clock, so that finally there were eight short characteristic soundings to handle in the performance. For the Clock and the Fireman we added a few variations during our rehearsal and we improvised an opening for the performance. Table 1 illustrates the characters of the drama in relation to the chosen instruments and musical patterns of the contemporary music concept.

Instead of playing live at the performance premiere in Cluj, we decided, because of the high amount of time and expenses, to use *We Transfer* to send our audio recording to Nicoleta Demian. The contemporary music concept includes also some playing rules as instruction for using the patterns, as can be seen below.

Table 1. Ionesco's characters in relation to the eight contemporary music patterns

No.	Person / Object	Character in the drama	Musical Instrument	Musical patterns (description)
1	Wall clock	self-willed	berimbau	a) sound of bells, var. i)-iii)
2	Mrs. Smith	dominant	military drum	b) drum rolls repetition
3	Mr. Smith	follower	violin	c) cuckoo, double stops, minor third
4	Mary, housemaid	obedient	violin / melodic	d) pentatonic on C, melody
5	Bald Soprano	not present	violin / melodic	e) pentatonic flageolets, melody as in no. 4
6	Mr. Martin	fixated on his wife	violin	f) waltz melody fragment
7	Mrs. Martin	fixated on her husband	violin	g) waltz rhythm fragment
8	Fireman	overactive	theremin	h) siren, var. i)-iii)

The eight music patterns have been fixed to achieve a rigidity. However a certain flexibility will be obtained in its repeating and combining. The use of a remote control

Pentru mine este pentru prima dată când creez muzică pentru o piesă de teatru al absurdului. Așadar, mai întâi am citit traducerea germană a operei pentru a îmi face o impresie despre întreaga dramă, despre personaje și mesajul (mesajele) piesei. De asemenea, m-am informat cu privire la intenția scriitorului și la modul în care a creat textul. Nicoleta Demian mi-a explicat conceptul ei de regie coregrafică și mi-a trimis înregistrarea audio a operei lui Dan Voiculescu, pe care am ascultat-o cu atenție. După ce am studiat personajele, inclusiv Ceasul, am conceput ideea de bază: să contrapun stilul muzical al operei (orchestră clasică de cameră cu soliști vocali) cu sunetul sau muzica, care, pe de o parte, caracterizează fiecare personaj, iar pe de altă parte este concisă și memorabilă. Am ales instrumentele adecvate și am compus câte o configurație sonoră pentru fiecare personaj, inclusiv pentru Cântăreața cheală și pentru Ceas, astfel încât, în final, au rezultat opt scurte configurații sonore caracteristice, care trebuie manevrate în spectacol. Pentru Ceas și Pompier am adăugat câteva variații în timpul repetiției și am propus o uvertură pentru spectacol. În tabelul 1 sunt prezentate personajele dramei în relație cu instrumentele alese și configurația muzicală specifică conceptului de muzică contemporană.

În loc să cântăm live la premiera spectacolului de la Cluj, am decis, din cauza timpului și a cheltuielilor mari, să folosim *drive-ul We Transfer* pentru a trimite înregistrarea audio Nicoletei Demian. Conceptul de muzică contemporană include și câteva reguli de regie muzicală, instrucțiuni de utilizare a configurațiilor sonore, pe care le redăm în următoarele rânduri.

Tabel 1. Personajele lui Ionesco în raport cu cele opt configurații de muzică contemporană

Nr.	Personaj / obiect	Caracter în dramă	Instrument muzical	Configurație muzicală (descriere)
1	Ceasul de perete	cu voință proprie	berimbau	a) sunet de clopote, var. i)-iii)
2	Dna. Smith	dominator	tambur militar	b) bătaie de tobă repetiție
3	Dl. Smith	adept	vioară	c) cuc, pauze duble, terță minoră
4	Mary, menajera	ascultător	vioară / melodic	d) pentatonică pe do, melodie
5	Cântăreața cheală	nu este prezent	vioară / melodic	e) flageolette pentatonice, melodia ca la nr. 4
6	Dl. Martin	fixat pe soția sa	vioară	f) fragment de melodie de vals
7	Dna. Martin	fixată pe soțul ei	vioară	g) fragment de ritm de vals
8	Pompier	hiperactiv	theremin	h) sirenă, var. i)-iii)

Cele opt configurații muzicale au o formă fixă, prestabilită. Cu toate acestea, se va obține o anumită fluiditate prin repetarea și combinarea lor. Folosirea unei telecomenzi pentru a porni și opri fiecare sound propus în

to turn each pattern on and off while performing gives the improvising part to the dancers. Table 2 illustrates the scenes related to the patterns and their variations. For the maximum times of use within a scene I suggest as a proposal for the performers, see the playing rules below.

Table 2. The eleven scenes in relation to the music patterns

Scene	Music patterns	Variations to choose	Times of use (proposal)
opening	mix	i)-iii)	1x
1	a-i), b), c)		3x each
2	b), c), d)		1x each
3	d), e)		dialogue between d) and e)
4	a-i), f), g)		3x each
5	d), e)		dialogue between d) and e)
6	a-ii), f), g), a-ii) 3x		f), g) 1x each
7	a-ii), b), c), f), g)		3x each
8	h-i), b), c), f), g), a-iii)		alternate 6x each, may be h-i) more often
9	d), e), b), c), h-i and -ii), f), g)		d) 5x, b), c), f), g) 2x each, h-i) later h-ii) 2x each, ending with e)
10	b), c), h), f), g)		1x each
11	b), c), d), e), f), g), h)		3x each
ending	same as the opening	i)-iii)	1x

Playing rules

The 11 scenes of Ionesco's drama show in each scene a different combination of the actors, who try to get into contact, but without any success. I proposed the following playing rules, concerning the use of the patterns, which have been fixed:

- Each of the patterns a)-h) can be used during the performance by a remote control.
- Every actor / dancer should use – related to her / his role in the performance – a choice of musical patterns as medium of music creation, but in moderation. So this is a parameter of controlling the performance by the artists themselves. That is important!
- Each pattern can be heard as a whole or in (short) parts.
- A pattern can be repeated slowly or intensely.
- A pattern can be used for announcing a (new) actor / dancer or a change of persons.
- A pattern can be used accidentally, by assigning it any sense.

timpul acțiunii scenice, ar oferi dansatorilor posibilitatea unui moment de improvizație. Tabelul al doilea prezintă scenele legate de configurațiile sonore și variațiile acestora. Numărul maxim de utilizări în cadrul unei scene, pe care l-am sugerat ca o propunere pentru interpreți, este descris mai jos.

Tabel 2. Cele unsprezece scene în relație cu configurațiile muzicale

Scenă	Configurație muzicală	Variații (la alegere)	Număr de repetări (propunere)
uvertura	mix	i)-iii)	1x
1	a-i), b), c)		3x fiecare
2	b), c), d)		1x fiecare
3	d), e)		dialog între d) și e)
4	a-i), f), g)		3x fiecare
5	d), e)		dialog între d) și e)
6	a-ii), f), g), a-ii) 3x		f), g) 1x fiecare
7	a-ii), b), c), f), g)		3x fiecare
8	h-i), b), c), f), g), a-iii)		Alternativ de 6x fiecare, poate h-i) mai des
9	d), e), b), c), h-i și -ii), f), g)		d) 5x, b), c), f), g) 2x fiecare, h-i) mai târziu h-ii) 2x fiecare, final cu e)
10	b), c), h), f), g)		1x fiecare
11	b), c), d), e), f), g), h)		3x fiecare
final	la fel ca la deschidere	i)-iii)	1x

Reguli de regie muzicală

Cele 11 scene ale dramei lui Ionesco prezintă de fiecare dată o combinație diferită a personajelor, care încearcă să intre în contact, dar fără succes. Pentru aceasta, am propus următoarele reguli de regie muzicală:

- Fiecare dintre modelele a)-h) poate fi folosit în timpul spectacolului, cu ajutorul unei telecomenzi.
- Fiecare actor/dansator ar trebui să folosească – în funcție de rolul său în spectacol – o anumită configurație sonoră dintre cele propuse, dar cu moderație. Acesta ar putea fi o modalitate de control al desfășurării spectacolului de către artiștii înșiși. Acest lucru este important!
- Fiecare configurație muzicală poate fi utilizată ca un întreg sau în părți (scurte).
- Poate fi repetată lent sau intens.
- Poate fi folosită pentru a anunța un actor / dansator (nou) sau o schimbare de personaj.
- Poate fi utilizată accidental, în funcție de ce sens i se va da.

- The playing rules can be considered or not. In this case every user, or the users as a community, make(s) her / his / their own decision in dealing with the musical patterns.

To work with a remote control for the dancers while performing would unfortunately not be possible because of the lack of the necessary technical equipment. So we will do plan B. Nicoleta Demian decided to fix the completed music, opera fragments and contemporary music patterns, on one tape that will be used for the performance.

DESIGNING THE SET

The set should be designed to create a visually stunning backdrop for the performance. This could involve using projection mapping to create interactive and immersive visuals that respond to the dancers' movements.

In the realization of this interactive multimedia choreographic project the visual team aimed to understand and to see dance in relation not only to historical and social background but also to the evolution of science and technology and the impact it has on the physical and also on the virtual environment. Through experimentation, the two teams, that of the dancers and that of the visual creators had to adapt and to find new ways to respond to the challenges that occurred in the way they influenced each other's artistic expression. The visual creation of animations and video sequences is designed according to the theme of the show, namely the absurd theatre of Eugen Ionesco's play *The Bald Soprano* in which the abstract images are put in contrast with the figurative images. The abstracting of an image does not attempt to represent an accurate representation of the world but instead uses the basic visual elements: dots, lines, shapes, colours to achieve the effect of the perception of reality. The use of geometrical forms and gestural marks creates compositions that are in a degree independent from visual references in the world. The play's absurdity is emphasized by the abstract visual representation alternated with figurative imagery. The idea is to communicate with the viewers a subjective, not concrete reality, giving the viewers the freedom to understand and to interpret the movement of the dancers.



Figure 2. Video technique of video-mapping

Departing from the figurative, accurate visual representation sustaining the set of the play, the visual abstraction can express a broader / diverse range of new voices, apart from reality, that can communicate much more subjective ideas and emotions of the creators. Thus, the visual part is in accordance with and supports the musical and the choreographic contemporary approach of the show's composition.

- Regia muzicală propusă poate să fie luată în considerare sau nu. În acest caz, fiecare utilizator, sau utilizatorii ca o comunitate, vor lua propriile decizii în ceea ce privește utilizarea configurațiilor muzicale.

Utilizarea unei telecomenzi de către dansatori în timpul spectacolului nu este, din păcate, posibilă din cauza lipsei echipamentului tehnic necesar. Așadar, se va apela la planul B. Nicoleta Demian a decis să compună o coloană sonoră, alcătuită din fragmente din operă și configurațiile de muzică contemporană, coloană sonoră, care va constitui dimensiunea muzicală a spectacolului.

PROIECTAREA DECORULUI

Decorul va fi proiectat pentru a crea un fundal vizual impresionant pentru spectacol. Acest lucru implică utilizarea de proiecții pentru a crea imagini interactive și captivante, care să răspundă la mișcările dansatorilor.

În realizarea acestui proiect coregrafic multimedia interactiv, echipa vizuală a urmărit să înțeleagă și să vadă dansul nu doar în relație cu contextul istoric și social, ci și cu evoluția științei și tehnologiei și impactul pe care îl are asupra mediului fizic și virtual. Prin experimentare, cele două echipe, cea a dansatorilor și cea a creatorilor vizuali, au trebuit să se adapteze și să găsească noi modalități de a răspunde la provocările care au apărut în modul în care și-au influențat reciproc expresia artistică. Creația vizuală de animații și secvențe video este concepută în concordanță cu tema spectacolului, cea a teatrului absurd, din piesa *Cântăreța cheală* a lui Eugen Ionesco, în care imaginile abstracte sunt puse în contrast cu cele figurative. Prin abstractizarea unei imagini nu se încearcă o reprezentare fidelă a lumii, ci se folosesc elementele vizuale de bază: puncte, linii, forme, culori pentru a obține efectul de percepție a realității. Utilizarea formelor geometrice și a semnelor gestuale creează compoziții care sunt într-o oarecare măsură independente de referințele vizuale din realitatea înconjurătoare. Absurdul piesei este subliniat de reprezentarea vizuală abstractă alternată cu imagini figurative. Ideea este de a comunica cu spectatorii, creionând o realitate subiectivă, nu concretă, oferindu-le spectatorilor libertatea de a înțelege și de a interpreta mișcarea dansatorilor.



Figura 2. Tehnica de video mapping

Plecând de la reprezentarea vizuală figurativă, precisă, susținând decorul piesei, abstractizarea vizuală poate exprima o gamă mai largă / diversă de voci noi, desprinse din realitate, care pot comunica idei și emoții mult mai subiective ale creatorilor. Astfel, partea vizuală este în concordanță și susține abordarea muzicală și coregrafică contemporană a compoziției spectacolului.

The use of different techniques of animation and video projection in designing the set of the show creates an immersive environment and levels the playfield in which the dancers perform. The perception of the stage by the audience alters, the view of the physical given space goes further and also the movement and the gestures of the dancers are enhanced, thus creating a new perspective on reality.

The rotoscoping technique in animation (in which a filmed scene is transformed into an animation resulting more fluid movements), stop-motion animations (made by animating a series of still photographs), video-mapping projections are the most important techniques used by the visual designers (students) in the realisation of the visual part of the show.



Figure 3. Video technique of rotoscoping stop-motion



Figure 4. Video technique of rotoscoping in animation

THE ABSURD AS MESSAGE

The concept of the absurd is a central theme in Eugene Ionesco's play *The Bald Soprano*, referring to the sense of meaninglessness, confusion, and futility that characterizes human existence. In this context, the message of our performance *Dancing with the Bald Soprano* is to highlight the absurdity of the lack of communication between ballet dancers and modern dancers nowadays.

The Theatre of the Absurd often portrays characters who are trapped in meaningless situations, struggling to find meaning and purpose in a world that is devoid of any inherent meaning. Thus, *Dancing with the Bald Soprano* will feature surreal and illogical events, fragmented narratives, and nonsensical dialogue, which serve to emphasize the absurdity of the characters' situations.

The upheaval of values and concepts of traditional aesthetics applies in every kind of cultural expression, literature, music, choreography, visual arts, leading to a radical change in the perception of the conception of a play or any work of art: action without logical events, the absurdity of the situation; characters without

Folosirea diferitelor tehnici de animație și proiecție video în conceperea decorului spectacolului creează un mediu imersiv, nivelând câmpul de joc în care dansează performerii. Percepția spectatorilor asupra scenei se modifică, evoluează și mai mult viziunea asupra spațiului fizic dat și, de asemenea, mișcarea și gesturile dansatorilor sunt puse în valoare, creând astfel o nouă perspectivă asupra realității.

Tehnica rotoscopiei în animație (în care o scenă filmată este transformată într-o animație cadru cu cadru din care rezultă mișcări mai fluide), animațiile stop-motion (realizate prin animarea unei serii de fotografii fixe), dar proiecțiile video sunt cele mai importante tehnici folosite de designerii vizuali (studenți) în realizarea părții vizuale a spectacolului.



Figura 3. Tehnica rotoscopiei stop-motion



Figura 4. Tehnica rotoscopiei în animație

ABSURDUL CA MESAJ

Conceptul de absurd este o temă centrală în piesa lui Eugene Ionesco, *Cântăreața cheală*, referindu-se la sentimentul de lipsă de sens, confuzie și inutilitate care caracterizează existența umană. În acest context, mesajul spectacolului nostru *Dansând cu Cântăreața cheală* este acela de a evidenția absurditatea lipsei de comunicare dintre dansatorii de balet clasic și dansatorii de dans modern, din zilele noastre.

Teatrul absurdului înfățișează adesea personaje care sunt prinse în situații lipsite de sens, luptându-se să găsească un sens și un scop într-o lume lipsită de orice semnificație inerentă. Astfel, *Dansând cu Cântăreața cheală* va prezenta evenimente suprarealiste și ilogice, narațiuni coregrafice fragmentate și dialoguri fără sens, care au rolul de a sublinia absurditatea situațiilor în care se află personajele.

Bulversarea valorilor și a conceptelor esteticii tradiționale, care se aplică în orice tip de expresie culturală, literatură, muzică, coregrafie, arte vizuale, conduc la o schimbare radicală în percepția concepției unei piese de teatru sau a oricărei opere de artă: acțiune

personalities, the dramatism of the existence becomes comic.

In many ways, the message of our play is a critique of the false dichotomy of contemporary choreography. While ballet performances are often characterized by conformity, acrobatic technique and the pursuit of success, the contemporary dance performances suggest that there is a certain freedom in embracing the absurdity of life. The absurdity of the characters' situations in our performance serves to expose the emptiness of these values and the superficiality of both preconceptions. By accepting the meaninglessness of existence, the characters are able to free themselves from the constraints of society and the expectations of others, and to find their own path in life. They try to communicate but they have always failed. *Dancing with the Bald Soprano* can be seen as a commentary on the professional dancer status and the struggle to find meaning and purpose in a world that often seems meaningless and chaotic.

The music concept of putting fragments of Voiculescu's opera, together with contemporary music patterns underlines the absurd in action and communication on the auditory perception.

Through multifaceted levels of perception, the multimedia dance performance *Dancing with the Bald Soprano* gives Ionesco's drama *The Bald Soprano* from 1950 an actuality in the 21st century.

COMMUNICATION AS A BASIC ASPECT IN ART EDUCATION

Communication is a fundamental aspect of art education. It is essential for artists and students of art to be able to communicate their ideas, thoughts, and emotions effectively through their artwork. Effective communication is necessary for creating and understanding art, as well as for building relationships and creating a sense of community within the art world.

In our project, communication takes many forms. Teachers and students communicate through music, visual art, dance, and the latest digital media. They learn to express themselves and to interpret and critique the work of others. Communication also plays a critical role in the development of artistic techniques, materials, and concepts.

The visual rhetoric, the way that communication without words is called in visual arts communicates the message through the use of symbols, shapes, colours, where a particular / subjective perspective is shown to a public. The importance to master a non-verbal vocabulary it is essential to students. Precisely these multidisciplinary projects involving two universities and three fields of expression, namely music, choreography and visual arts, can put the students in a situation where they can learn and exercise their ability to pay attention and to relate to other forms of expressing the same idea.

Collaborative art projects teach students to communicate with a variety of audiences, including fellow artists, critics, and the general public. Students learn to articulate their artistic vision and explain the meaning behind their work. This is particularly important in the contemporary art world, where artists often engage in public dialogue and discourse about their work.

fără evenimente logice, absurdul situației; personaje fără personalitate, iar dramatismul existenței devine comic.

În multe privințe, mesajul piesei noastre este o critică a falsei dihotomii din coregrafia contemporană. În timp ce spectacolele de balet sunt adesea caracterizate de conformism, tehnică acrobatică și căutarea succesului, spectacolele de dans contemporan sugerează că există o anumită libertate în acceptarea absurdității vieții. Absurditatea situațiilor în care se vor afla personajele din spectacolul nostru va evidenția lipsa de valoare și superficialitatea ambelor preconcepții. Acceptând faptul că existența lor nu are sens, personajele vor fi capabile să se elibereze de constrângerile societății și de așteptările celorlalți și să își găsească propriul drum în viață. Ei încearcă să comunice, dar eșuează mereu. Spectacolul *Dansând cu Cântăreața cheală* poate fi interpretat ca un comentariu acid asupra statutului dansatorului profesionist și a luptei sale de a găsi un sens și un scop într-o lume care pare adesea haotică și lipsită de sens.

Conceptul muzical, care integrează fragmente din opera lui Voiculescu și configurații sonore contemporane, induce, la nivelul percepției auditive, absurdul acțiunilor și a lipsei de comunicare.

Prin nivelurile de percepție cu multiple fațete, spectacolul coregrafic multimedia *Dansând cu Cântăreața cheală* conferă dramei lui Ionesco *Cântăreața cheală* din 1950, actualitatea secolul XXI.

COMUNICAREA CA ASPECT DE BAZĂ ÎN EDUCAȚIA ARTISTICĂ

Comunicarea este un aspect fundamental al educației artistice. Este esențial ca artiștii, și studenții viitori artiști, să fie capabili să își comunice eficient ideile, gândurile și emoțiile prin intermediul operelor lor de artă. Comunicarea eficientă este necesară pentru a crea și a înțelege arta, precum și pentru a construi relații și a crea un sentiment de comunitate artistică.

În cadrul proiectului nostru, comunicarea are mai multe forme. Profesorii și studenții comunică prin muzică, arte vizuale, dans, dar și utilizând cele mai recente mijloace digitale, învățând să își exprime propriile idei și să interpreteze, să analizeze munca altora. Comunicarea joacă, de asemenea, un rol esențial în dezvoltarea tehnicilor, materialelor și conceptelor artistice.

Retorica vizuală, așa cum este numită comunicarea fără cuvinte în artele vizuale, transmite mesajul prin utilizarea simbolurilor, formelor, culorilor, în care o perspectivă particulară / subiectivă este prezentată unui public. Importanța de a stăpâni un vocabular non-verbal este esențială pentru studenți. Tocmai aceste proiecte multidisciplinare, în care sunt implicate diferite universități și trei domenii de expresie, cel muzical, coregrafic și cel al artelor vizuale, îi pot pune pe studenți în situația de a învăța și de a își exercisa capacitatea de a fi atenți și de a se raporta la alte forme de exprimare a aceleiași idei.

Proiectele artistice colaborative îi învață pe studenți să comunice cu o varietate de privitori / spectatori, inclusiv cu colegii artiști, criticii și publicul larg. Studenții învață să își articuleze viziunea artistică și să explice semnificația din spatele lucrărilor lor. Acest lucru este deosebit de important în lumea artei contemporane, unde artiștii se angajează adesea în dialoguri și discursuri publice despre lucrările lor.

Communication skills developed through art education can be applied to many other areas of life, such as in social settings, and personal relationships. These skills include active listening, clear expression, empathy, and understanding of diverse perspectives. Working on our project, *Dancing with the Bald Soprano*, all the artists involved discovered that communication is an essential aspect of art education. By learning to communicate effectively through their artwork and interactions with others, students will develop not only their artistic skills but also critical life skills that will serve them well in a variety of settings.

CONCLUSION AND OUTLOOK

Social-media will be used to document the creative process and promote performance. We created a social media platform, www.addance.ro, where dancers can share their work-in-progress to generate interest in the performance and to promote it, sharing information about the performance, the choreography, and the dancers involved. This can help generate excitement and interest in the performance, and encourage fans to attend in-person.

In our multimedia dance performance, *Dancing with the Bald Soprano*, the power of digital technology ties together the various components of the performance, creating a cohesive and engaging experience for the audience.

The way this interdisciplinary team created and will present this play opens new possibilities for further collaboration between the students or other creative work-groups. They can use the diversity of their talents to create intelligent, meaningful work, where the encounters of arts and the technologies can redefine, beyond words, the human genuine experience. Digital experience is thus a new approach in the way we connect, communicate and express our stories, our views, our feelings.

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- [1] Banu, G. (2011). *Reformele teatrului în secolul reînnoirii* [Theatre reforms in the century of renewal]. București: Editura Nemira.
- [2] Ciobanu, M. (1999). Ambiguitatea textului muzical în spectacolul coregrafic [The ambiguity of musical text in choreographic performance]. *Muzica*, No. 4, 25-31.
- [3] Demian, N. (2018). Explorarea limbajului corporal în dansul tehnologic / Exploration of Body Language in Technologic Dance. *ICTMF*, Vol. VIII, No.1, 53-59. Print ISSN 2067-9048 / on-line ISSN 2069-654X.
- [4] Demian, N. (2021). Disdance – new artistic environment. *Învățământ, Cercetare, Creație – Education, Research, Creation*, Vol. VII, No. 1, 125-130. Print ISSN: 2285-4223 / Online-ISSN: 2601-3002.
- [5] Demian, N. & Drăgan-Chirilă, D. (2022). Pulsul orașului. Arhitectura unui spectacol coregrafic multimedia / Pulse of the City. Architecture of a multimedia dance performance. *ICTMF*, Vol. XIII, No. 2, 67-75. Print ISSN 2067-9048 / on-line ISSN 2069-654X.
- [6] Dumbadze, A. & Hudson, S. (2013). *Contemporary Art, 1989 to the Present*. UK: Wiley-Blackwell.
- [7] Forsythe, W. (1999). Dance Geometry. *Performing Research: A Journal of the Performing Arts*, Vol. 4, Issue 2, 64-71, published online: August 5, 2014. <https://doi.org/10.1080/13528165.1999.10871671> (retrieved April 6, 2023).
- [8] Goldstein, M. (1988). *Sounding the Full Circle: Concerning Music Improvisation and Other Related Matters*. Vermont, U. S. A.: M. Goldstein.
- [9] Levens, U. (2021). “Restrictions as a Challenge for Artists” – The Online Music. Dance-Project DISDANCE. *ICTMF*, Vol. XII, No. 1, 81-87. Print ISSN 2067-9048 / on-line ISSN 2069-654X.
- [10] Levens, U. (2021). “Between Diversity and Restriction”. A Cultural Emergence into the Digital 21st Century. *ICTMF*, Vol. XII, No. 2, 83-89. Print ISSN 2067-9048 / on-line ISSN 2069-654X.
- [11] Strauss, M. R., & Nadel, M. H. (2012). *Looking at Contemporary Dance: A Guide for the Internet Age*. Hightstown, NJ: Princeton Book Company.
- [12] Tessarolo, M. (2022). Music and society in a globalized world. *Învățământ, Cercetare, Creație – Education, Research, Creation*, Vol. VIII, No. 1, 413-422. Print ISSN: 2285-4223/ Online-ISSN: 2601-3002.

Abilitățile de comunicare dezvoltate prin educația artistică pot fi aplicate în multe alte domenii ale vieții, în societate și în relațiile personale. Aceste abilități includ ascultarea activă, exprimarea clară, empatia și înțelegerea diverselor perspective. Lucrând la proiectul nostru, *Dansând cu Cântăreața cheală*, toți artiștii implicați au descoperit în comunicare un aspect esențial al educației artistice. Învățând să comunice în mod eficient prin intermediul operelor lor de artă și al interacțiunilor cu ceilalți, studenții își vor dezvolta nu numai abilitățile artistice, ci și abilități esențiale pentru viața privată, care le vor fi de folos în diverse contexte și situații.

CONCLUZII ȘI PERSPECTIVE

Rețelele sociale vor fi utilizate pentru a documenta procesul de creație și pentru a promova spectacolul. Am creat o platformă de social media, www.addance.ro, unde dansatorii își pot face cunoscute lucrările în curs de realizare pentru a genera interes pentru spectacol și pentru a îl promova, împărtășind informații despre reprezentație, coregrafie și dansatorii implicați. Acest lucru poate genera entuziasm și interes pentru spectacol și poate încuraja publicul să participe în persoană.

În spectacolul coregrafic multimedia *Dansând cu Cântăreața cheală* tehnica digitală este liantul între diferitele sale componente, urmărind crearea unei experiențe participative și captivante pentru public.

Modul în care această echipă interdisciplinară a creat și va prezenta acest spectacol deschide noi posibilități de colaborare ulterioară între grupurile de studenți sau alte grupuri creative de lucru. Aceștia își pot folosi diversele talente pentru a crea o lucrare coerentă, semnificativă, în care întâlnirea dintre artă și tehnologie poate redefine, dincolo de cuvinte, experiența umană autentică. Experiența digitală devine astfel o nouă abordare a modului în care ne conectăm, comunicăm și ne exprimăm poveștile, opiniile și sentimentele.